І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
Тел. з Ню Йорку:
BArcly 7-4125

РІК LXVI. Ч. 16. ЦЕНТІВ 12 CENTS ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 24-го СІЧНЯ (JANUARY) 1959 TWO SECTIONS (SECTION 1) No. 16. VOL. LXVI.

СОВЄТИ НЕ МАЮТЬ ПЕРЕВАГИ В МІЖКОНТИНЕНТАЛЬНИХ РАКЕТАХ — ТВЕРДИТЬ МЕКЕЛРОЙ

Вашингтон. — На одногодинній пресовій конференції, в четвер дня 22-го січня ц. р., влаштованій у Пентагоні, секретар оборони Ніл Г. МекЕлрой познайомив присутніх журналістів із змістом рапортів й оцінок військової розвідки про стан совєтських дослідів і розвитку в ділянці міжконтинентальних балістичних ракет. Рапорти ці були донедавна цілком секретні і їх вирішено частинно опублікувати у зв'язку з пресовими повідомленнями про здогадну велику перевагу Совєтів у продукції міжконтинентальних ракет. Згідно з цими рапортами й оцінками розвідки, нема ніяких доказів на те, що Совєтський Союз має вже міжконтинентальну балістичну ракету, готову до застосування в боєвій акції. Не матимуть Совєти теж готової 6,000-тонової баллістичної ракети перед 30 червня ц. р. — значить в той час, як ЗДА матимуть готову до використання свою балістичну ракету „Атлас". Твердження, висловлювані останнім часом в пресі, що в 1960 році Совєти матимуть 300 готових до застосування в евентуальних боєвих акціях міжконтинентальних балістичних ракет, дуже перебільшені. Успіх Совєтів із вистреленням т. зв. соняшної ракети може свідчити теж і про те, що вони зазнали невдачі із вистреленням цієї ракети в околицю місяця. Водночас із цим МекЕлрой подав до відома, що ЗДА плянують заінсталювати свої балістичні ракети середнього засягу на військових базах у Греції і в Туреччині, як теж в Італії і Великій Британії і можливо у Франції, якщо французький уряд звернеться до ЗДА в цій справі. Торкнувся МекЕлрой теж і справи Берліну, заявляючи, що ЗДА випрацювали відповідні пляни і мають можливість зламати кожну спробу бльокади західних секторів цього міста. Цього ж самого дня, перед пресовою конференцією в Пентагоні, на сесії комісії для справ збройних сил зізнавали шеф штабу армії ген. Максвелл Д. Тейлор і секретар армії Вилбер М. Брокер. Перший із них висловив стурбованність командування армії з приводу започаткованих редукцій у її людському стані, що приведе у висліді до зліквідування однієї із чотирьох стратегічних дивізій. Другий, секретар армії Брокер, підкреслював у своїх зізнаннях конечність для ЗДА бути безупину готовими особливо ж в обличчі провокованих і ведених здебільша комуністами т. зв., обмежених воєн, що їх від 1945 року, значить від часу закінчення другої світової війни було 18 (вісімнадцять).

УКРАЇНСЬКІ ПРАПОРИ НА СТЕЙТОВИХ КАПІТОЛЯХ І МІСЬКИХ РАТУШАХ ВІДЗНАЧИЛИ ДЕНЬ 22-го СІЧНЯ

Українські синьо - жовті прапори гордо повівали поруч зоряних американських на капітолях цілого ряду стейтів і на ратушах багатьох міст минулого четверга, 22-го січня, проголошеного численними губернаторами стейтів і посадників міст Днем Української Незалежности в роковини тієї незалежности, проголошеної 41 рік тому в Києві. Місцева американсьа преса в багатьох випадках звернула на це увагу, інформуючи громадян про ті прапори, їх значення та причину їх виставлення на урядових будинках, як також заповідаючи українські імпрези, що з цієї нагоди відбуватимуться переважно цієї неділі, 25-го січня. Український синьо-жовтий прапор повівав 22го січня побіч американського прапору очевидно також на будинку Головної Канцелярії УНСоюзу та „Свободи".

Над ратушем у Филаделфії має український прапор

Филаделфія. — У четвер 22 січня 1959 р. велика делегація з кругло 50 осіб, що репрезентувала греко-католицькі й православні церкви та всі українські установи й організації у Филаделфії, була прийнята на урочистій авдієнції Рирардсоном Ділвортом, посадником того третього за величиною міста в ЗДА. Посадник Ділворт виголосив коротку промову й передав підписану ним деклярацію про проголошення у Филаделфії Українського Дня в дні 22 січня на руки делегації, д-рові Володимирові Галанові. Приявними були численні репрезентанти місцевої американської преси. На високій вежі славетного филаделфійського Сіті Голлу зі статуєю Вільяма Пенна красується український прапор, що викликував зацікавлення прохожих.

Український День проголосили врочисто посадники Нюарку, Елизабету і Йонкерсу

До посадників цілого ряду американських міст, які проголосили 22-го січня Днем Української Незалежности, включно з посадниками Ню Йорку і Джерзі Ситі, про що були повідомлення у виданні „Свободи" з 22-го січня, долучились ще посадник Нюарку Ліо П. Карлін, посадник Елизабету Стівен Д. Берчик, посадник Йонкерсу Кристен Кристенсен та посадники ряду інших міст.

ВРОЧИСТІСТЬ В НЮАРКУ

Посадник Нюарку Ліо П. Карлін прийняв 20-го січня в місцевому Ситі Гол делегацію місцевої Української Громади, яку репрезентували пп. Юрій Кононів, Мирослав Мельничук, Теодор Маселко, В. Бирк, Адам Лисняк, Михайло Почтар та Михайло Матіяш і в їх приявності підписав проклямацію, підкреслюючи в ній щирі симпатії американського народу до визвольних змагань українського народу, виявляючи симпатії і підтримку для українських аспірацій проголошенням в місті Нюарку 22-го січня Днем Української Незалежности та закликаючи всіх громадян того великого міста до відповідного відзначення того дня. Місцева Українська Громада відзначить цей День Святочною Академією, що відбудеться в найближчу неділю, 25-го січня, в місцевій Українській Централі при 180 Вільямс стріт о год. 5-ій по полудні з відповідною до врочистости програмою.

ВРОЧИСТІСТЬ В ЕЛИЗАБЕТ

Посадник Елизабету Стівен Дж. Берчик проголосив 22-го січня Днем Української Незалежности, врочисто підписавши 20-го січня відповідну проклямацію в приявності української делегації в складі: всч. о. Роман Воднар, п-ні Марія Прицак, п. Роман Слободян, д-р Роман Граб, п. Михайло Гринішак та п. Йосип Козак. У проклямації високо оцінюється невпинні змагання українського народу до привернення здобутої чотири десятки років тому волі і незалежности та закликається усіх громадян міста з'єднатись зі своїми співгромадянами українського роду у відповідному відзначенні Дня Української Незалежности. Обширні інформації про підписання проклямації посадником міста та про причини і ціль відзначування Українського Дня появились у місцевому „Елизабет Дейлі Джорнер", який, крім того надрукував ще й редакційний коментар з відповідною оцінкою українських змагань та українського досвіду з червоною Москвою. На цій підставі, нав'язуючи ще до недавньої метушні з відвідинами Мікояна, газета закликає американців до пробудження та до пізнання комуно-московської загрози і допомоги тим, у першу чергу українцям, які її поборюють.

УКРАЇНСЬКИЙ ПРАПОР НАД ЙОНКЕРСОМ

Йонкерс. — Велика врочистість відбулась в цьому місті минулого четверга, 22-го січня, в якому посадник міста Кристиян Кристенсен прийняв у Сити Голл українську делегацію з 50 осіб, з всеч. о. Любомиром Мудрим та Василем Чолієм у проводі, і підписав проклямацію Дня Української Незалежности. Негайно після того та в приявності мейора і делегації, двох бувших вояків УПА, пп. Іван Пришляк та Петро Костечко, піднесли на машт синьо-жовтий український прапор, що залопотів на вітрі поруч зоряного американського. Мейор і п. Чолій виголосили короткі промови. Святкування Українського Дня відбудеться в громаді в неділю, 25-го січня, в авдиторії школи св. Михайла при Чеснут стріт. Вістку про врочистість в Сити Голл та про святкування в неділю подала місцева газета „Йонкерс Гералд Стейтсмен."

Губернатор Рокефеллер проголосив Український День у стейті Ню Йорк

До поданих уже раніше інформацій про проголошення 22-го січня Днем Української Незалежности губернаторами стейтів Коннектикат, Ню Джерзі, Огайо, Пенсилвенії, Меріленду та інших, долучується також вістка про проголошення такого Дня новим і надійним губернатором стейту Ню Йорк Нелсоном А. Рокефеллером. У проклямації губернатора Рокефеллера сказано:

День Української Незалежности природно і справедливо є нагодою, дорогою для серця наших американців, що походять з того багатого і врожайного краю.

Чоловіки і жінки, що прибули сюди з України, є сьогодні відомі і льояльні. Їхня вітальність і трудолюбивість, а передусім їхня палка любов волі полегшила їм ідеально включитись в американський спосіб життя.

Ми палко симпатизуємо з їх вірністю у відзначуванні щасливої, хоч короткої незалежности країни їх батьків.

Від тисячі років українці вдержують полум'я свободи. Як вільні американці, що високо цінять свою власну волю, ми зі серцем відносимось до тих, які ніколи не припиняють боротьби за поновне здобуття втраченої волі.

Нелсон А. Рокефеллер

Тому то я, Нелсон А. Рокефеллер, губернатор стейту Ню Йорк, проголошую оцим 22-го січня 1959-го року днем Української Незалежности в стейті Ню Йорк та закликаю нарід цього Імперіяльного Стейту приєднатись до своїх співгромадян українського роду у відповідному відзначенні цього Дня".

Губернатор Рокіфеллер підписав і проголосив цю проклямацію на інтервенцію відомого громадянина, касира УККомітету адв. Михайла Пізнака, який брав активну участь в загальній передвиборчій акції для вибору Н. А. Рокефеллера на губирнатора стейту Ню Йорк.

Совєти оскаржують ЗДА й Англію у підриванні атомової конференції

Москва. — Совєтський уряд проголосив в четвер 22-го січня ц. р. заяву в справі Женевської конференції про припинення атомових дослідів, в якій-то заяві оскаржує ЗДА і Англії у злій волі та намаганні не допустити до підписання договору. Як звичайно, совєтський уряд жонґлює фразами про те, що він, уряд СССР „завжди" поручав припинити всякі атомові досвіди і заборонити атомову зброю, та закидає названим двом західнім великодержавам, учасникам, поруч з Совєтами, Женевської конференції, що вони придумують одно застереження за другим, щоб утруднювати переговори. На доказ своїх тверджень, совєтська деклярація наводить останню американську заяву, яка домагається додаткової перевірки можливостей контролювання підземних атомових вибухів. Совєти твердять, що міжнародня конференція науковців в липні м. року устійнила, що кожний атомовий вибух можна ствердити і контролювати та ЗДА самі перевірили вже всі вибухи, які сталися в СССР. Тим часом на четверговому засіданні Женевської конференції совєтський представник Царапкін знову противився свободі руху міжнародніх контрольних станиць, які мали б діяти на різних територіях, і домагався, щоб перед розглядом кожного підозрілого вибуху вислухано спершу дану державу. Представник Англії Ормсбі Гор порівняв цю совєтську вимогу з порадою, щоб не вільно було арештувати злодія поки він на письмі не представить свого оправдання.

МІКОЯН ДЯКУЄ ЗА ГОСТИНУ В ЗДА

Вашинґтон. — Анастас Мікоян прислав депешу державному секретареві Доллесові з Арґенції в Новій Фунляндії, де мусів зупинитися Мікоянів літак, — з подякою президентові Айзенгаверові, Доллесові і всім тим, що приймали його, за гостину. Мікоян знову торочив про потребу припинення холодної війни наче б це не залежало тільки від Москви. Він застерігся проти названня совєтської системи в депеші Доллеса, як „державного капіталізму", та говорив про „капіталістичну Америку" і „соціялістичний СССР."

ШЕФ КОМУНО-НІМЕЦЬКОЇ ШПИГУНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ ВТІК НА ЗАХІД

ТВЕРДИТЬ, ЩО НІМЕЦЬКІ КОМУНІСТИ ЗАТРУДНЮЮТЬ 60,000 ШПИГУНІВ

Бонн. — Полковник Зіґфрід Домбровскі, в останньому часі заступник шефа т. зв. Координаційного бюра при східньо-німецькому міністерстві оборони, яке є одною з трьох централь шпигунської служби в Східній Німеччині, втік тому два тижні на Захід та розкрив тайни шпигунського апарату, встановленого під керівництвом Совєтів на терені Східньої Німеччини з засягом діяльности в Західній Німеччині, Франції, Англії, Еспанії, Італії, Норвегії, Бельгії і Люксембурґу. Втечу Домбровського тримали в тайні, поки його переслухували західньо-німецькі та американські й англійські чинники, а виявилась вся справа в четвер 22 ц. м., коли Домбровскі з'явився на пресовій конференції, на яку збіглося кількасот журналістів. Зіґфрід Домбровскі твердив, що в шпигунській системі, керованій з східньо-німецьких централь, працює 50,000 осіб, з того на терені одної Західньої Німеччині знаходиться 12,000 активних комуністичних шпигунів. У Східньому Берліні є три централі шпигунської служби: міністерство державкої безпеки, яке стежить за порядком на терені Німецької „Демократичної" Республіки і втримує 13,000 цілоденних службовиків, що опутали сіттю наглядачів і донощиків всі установи і всі клітини життя у Східній Німеччині. Те „міністерство" займається теж фабрикацією фальшивих документів, шантажевих листів, тероризуючих „присудів смерти" і і т. п. паперів. Поруч із цією установою існує т. зв. Провірний відділ прикордонної поліції, який простягнув шпигунський нагляд над цілим фронтовим обширом, а закордонною шпіонажею займається Координаційне бюро при міністерстві оборони, де саме Домбровскі був у командному штабі. З східньо-німецьким державним шпигунським апаратом тісно співпрацюють німецька комуністична партія, східньо - німецькі робітничі організації та різні інші організації, покликані до життя комуністичним режимом. В усіх східньо-німецьких шпигунських централях є совєтські „дорадники" - зверхники. За коментарями преси, втеча Домбровського є великий удар для Москви і, зокрема, для німецьких комуністів, бо Домбровскі, буцім-то, привіз списки діючих на Заході шпигунів, тому комуністам прийдеться основно переорганізувати свою шпигунську сіть.

Мекміллен певний, що комуністичні країни „зміняться"

Лондон. — Англійський прем'єр Геролд Мекміллен заявив у промові на обіді в Асоціяції закордонної преси в Лондоні, що він певний у тому, що комуністичні країни еволюціонуватимуть в напрямку до „свобіднішої системи", яка вможливить мирне співіснування країн з різними системами. — Совєтський бльок — казав англійський прем'єр — буде примушений еволюціонувати по лінії більших свобід для громадян, бо „зміняться відносини в комуністичних країнах". Він переконаний, що вільний світ переживе всі кризи, бо демократична система дає людям — „більше забезпеки, більше волі і більше надії". Мекміллен закликав, щоб позбутися остраху перед Сходом, але й надалі дбати за сильну оборонну здібність країни. Мекміллен поручав жвавішу виміну туристів між вільними й комуністичними країнами та обмін культурними цінностями, в переконанні, що при кращому взаємному пізнанні виграє справа вільного світу.

Президент Фінляндії і Хрущов мали 2-годинну розмову

Гельсінкі. — Президент Фінляндії Урго Кекконен поїхав в середу в товаристві своєї дружини і тільки двох міністрів до Ленінграду на запрошення тамошньої міської управ „задля затіснення культурних зв'язків". Хрущов прибув з Москви і відбув з фінським президентом двогодинну розмову. В останньому часі між маленькою Фінляндією і Москвою були напружені відносини, бо Москві не подобався попередній фінський уряд, який врешті, під тиском з Москви, димісіонував. Хрущов старається, щоб Фінляндія була посередником до Швеції, Норвеґії і Данії, щоб вони запросили його, Хрущова, на відвідини до тих скандинавських країн.

Італійський уряд врятувався 1 голосом

Рим. — У тайному голосуванні над довір'ям італійському урядові Амінторе Фанфані, уряд дістав 279 голосів „за" при 278 „проти". Не зважаючи на таку маленьку більшість прем'єр Фанфані визнав її достаточною для дальшого урядування. В двох попередніх тайних голосуваннях над маловажними справами Фанфані дістав меншість, бо деякі його власні співпартійці християнські демократи є проти його лівої соціяльної програми. Тепер Фанфані скористав на тому, що лідер італійських комуністів Пальміро Толіяті і ще кількох комуністичних послів, які напевне голосували б проти уряду, були неприявні, виїхавши до москви н конґрес компартії СССР.

Президент закликає республіканців до невпинної праці для перемоги в 1960 році

Ди Мойн, Айова. — Президент Айзенгавер 22-го січня переслав своє звернення Республіканському Крайовому Комітетові, в якому закликав республіканців до невпинної і щоденної праці на те, щоб виграти вибори в 1960 році. „Політична активність, — це справа невпинного змагання, і вона мусить діяти 365 днів в році, якщо ми хочемо затримати ту життєздатність, яка зробила великою нашу країну. Нам залишається ще тільки 658 днів до найближчих конґресових виборів. Ми мусимо використати кожний із тих днів", — казав Президент своїм партійним прихильникам. Голова комісії, яка має організувати виборчу кампанію в 1960 році, конґреслен Ричард М. Сімпсон із Пенсилвенії негайно звернувся до Президента із просьбою, щоб почав працювати в тому напрямку, щоб республіканці здобули виборчу перемогу в конґресових і президентських виборах 1960-го року.

Сподіваються зміни інформаційної служби про Америку в СССР

Ню Йорк. — Внаслідку відвідин Мікояна у ЗДА прийде зміна інформування читачів совєтської преси про Америку —твердить колишній кореспондент „НЙТаймс-у" в Москві Геррісон Селсбері на сторінках того часопису, покликуючись на ствердження Мікояном у приватних розмовах в Америці, що невірне представлювання Америки і відносин в Америці совєтським пресово-інформаційним апаратом мало погані політичні наслідки. Названий американський журналіст твердить, що ще з початком грудня минулого року Мікоян відмовився перед одним закордонним гостем в Москві від думки поїхати до ЗДА, бо — мовляв — він не хоче псувати собі доброго враження, що його виніс з подорожі до Америки в 1936 році. Мікоян, як і загал комуністів в Совєтах, був переконаний, що в Америці на всьому житті відбилась господарська криза, яка ніби існує тут перманентно, що до всіх совєтських туристів ставляться в Америці з найбільшою ворожістю і тд. Він був очевидячки до краю здивований і потрясений тим добробутом і тією високою стопою, що їх бачив на кожному кроці, почавши від автострад, якими їхав з Ню Йорку до Вашинґтону зараз першого дня після свого приїзду до ЗДА. Совєтський амбасадор Меншіков буцім-то вже раніше звертав увагу у своїх звідомленнях до Москви на неправильний підхід казьонної совєтської преси і пропаґанди до справ Америки. Син Меншікова є журналістом і ніби виломлювався з привичних для совєтських кореспондентів рямців. Мікоянові буцім-то імпонував спосіб, як американська преса без ніяких обслонок із 100 відсотковою вірністю реферувала всі подробиці його перебування в ЗДА.

ПІДПИСАННЯ ПРОКЛЯМАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ДНЯ В НЮАРКУ. Сидять (від ліва): посадник міста Ліо П. Карлін, Юрій Конэнів і Мирослав Мельничук. Стоять (від ліва): Теодор Маселко, Вільям Бирк, Адам Лисняк, Михайло Почтар, і Михайло Матіяш

ВРОЧИСТІСТЬ В ЕЛИЗАБЕТІ. Посадник міста Ст. Берчик в товаристві української делеґації після підписання проклямацій Дня Української Незалежности. У першому ряді (від ліва): п-ні Мар'я Процак, мейор Ст. Берчик, головний касир УНСоюзу Роман Слободян. В другому ряді (від ліва) пп. Йосип Козак, Михайло Гринішак, всч. о. Роман Бодн:р та д-р Роман Граб

В АМЕРИЦІ

● **Стейтовий конґресмен,** учитель в повіті Озарк стейту Міссурі, Ілем Браффет, вніс до стейтової леґіслятури законопроєкт, який забороняє учити в школах про еволюційний розвиток органічного життя, тобто про походження людини від нижчих тварин.

● **20-го січня** відлетів із Ню Йорку до американської амбасади в Москві католицький священик о. Луїс Діон, який займе становище о. Джорджа Біссонета, що ще в 1955 році мусів виїхати з Москви. Отець Луїс Діон обслуговуватиме усіх закордонних дипломатів - католиків

● **В Рейорарді, Флорида,** згинув на електричному кріслі 33-річний неґр Джімі Лі Томас, засуджений на кару смерти за знасилування 36-річної білої жінки. Злочинець напав на цю жінку на цвинтарі в Джексонвілі, Флорида, коли вона садила квіти на гробі своєї матері.

● **У Денвіллі, Ілл.** видужав із вітряної віспи 80-річний Вільям Шулц, який набрався тої недуги від свого правнука. На вітряну віспу він ніколи перед тим не хворів, хоч ту недугу пережили всі його численні діти і внуки.

● **12-го лютого ц. р.** з нагоди 150-их роковин з дня народження президента Абрагама Линкольна, до обох палат Конґресу промовлятиме поет Карл Сандбурґ, а актор Фр. Марч прочитає одну з промов Линколна.

У СВІТІ

● **У лондонських шпиталях** заборонено подавати телефонічні інформації щодо статі новонароджених дітей. Джерелом цієї заборони була скарга одного батька, який дістав зі шпиталю фальшиву інформацію, що його дружина породила сина, коли насправді це була донька.

● **В Австралії** вже довший час панує спека. Протягом 3-ох днів минулого тижня температура становила 110 ступнів Фаренгайта. Від соняшного удару померло 24 особи, а пожежі спричинили шкоди на $4½ мільйона. Шпиталі в Мелборні гостро потребують кімнатних вітрячків для прохолоджування немовлят, бо всі такого роду вітряки викупили з крамниць приватні особи. Півтора мільйона мешканців Мелборну зужили впродовж одного дня 310 мільйонів ґальонів води, і місто заборонило вживати воду до підливаня квітів.

● **50-річний Карль Крімзік** з Мюнхену призвався на суді, що в пиварні міг висловити „жаль", що Гітлер не витруїв у газівнях більше жидів, як це зробив. Але, мовляв, він завжди говорить невідповідальні речі в підхмеленому стані. Крумзік перепросив публічно жидів і пожертвував 1,000 марок на жидівський допомоговий фонд.

● **Американський вояк в Японії, Седрік Нелсон,** їдучи в поїзді, зірвав в одному вагоні японський прапорець. Обурені японці передали його на найближчій залізничій стації японській поліції.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.
За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЗБАЛЯНСОВАНИЙ БЮДЖЕТ

Згідно з своєю заповіддю у зверненні Про Стан Унії, през. Айзенгавер запропонував Конґресові новий преліміпар бюджету на рік 1959/60, на базі зрівноваження видатків і прибутків з невеличкою — 100-мільйоновою надвишкою. І відразу з першого таки дня розпалилась довкола нового бюджету палка полеміка, яка віщує гостру боротьбу на терені Конґресу. Вже тепер видно, що ця боротьба за бюджет вестиметься в Конґресі за партійною лінією. Заяви видатних представників Демократичної партії зводяться головно до закидів, що запропонований бюджет — політичний, не реальний і не здійснимий. Заяви ж представників Республіканської партії не залишають сумніву, що республіканці пропаґуватимуть зрівноваження бюджету, як принципове гасло, і що вони схильні скинути вину за всякий майбутній дефіцит бюджету на демократів, які мають у Конґресі більшість. Президент гостро натаврував критиків бюджету та перестеріг проти роблення з бюджету „політичного футболу".

Зрештою, і сам Президент виразно підкреслив у своєму бюджетовому зверненні до Конґресу, хто несе відповідальність за бюджет. Він заявив буквально: „Кожний бюджет — це фінансовий плян. Бюджет уряду зголошується Президентом, але він залежить від Конґресу, який має конституційний обов'язок затверджувати й визначати законні видатки. Тому відповідальність уряду у фінансових справах поділена. Виконання пляну, з'ясованого в цьому бюджеті, залежить від конґресового відгуку, від публічної підтримки та від розвитку економіки нашої і світової". Поруч із цим Президент боронить свій бюджетовий проєкт, так характеризуючи його: „1. Це — збалянсований бюджет: мої рекомендації закликають знайти приблизну рівновагу між податками і видатками, з невеличкою надвишкою. 2. Це — відповідальний бюджет: оминаючи дефіцит, він охоронить від дальшого зросту коштів утримання та від прихованого і негідного податку, що його накладає інфляція на особисті ощадності й прибутки. 3. Це — довірливий бюджет: він приймає швидкий розвиток економіки, зріст податкових впливів без накладання нових загальних податків, і спирається на єдність і здоровий глузд американського народу в підтримуванні такого ступня активности уряду, який уможливлюють оті податкові впливи. 4. Це — позитивний бюджет: він відповідає країовим потребам і приділяє відповідну увагу для негайности та черговости справ, не будучи водночас ані розтратним, ані занадто стисненим. 5. Це — осягальний бюджет: його пропозиції реалістичні, і його можна перевести при співпраці з Конґресом".

Але в тому й діло, що, мабуть, буде дуже трудно осягнути згоду конґресової більшости на запропонований бюджет, не зважаючи на наведених п'ять похвал збоку Президента під його адресою. Найбільшою прикметою нового бюджету є, безумовно, сама тенденція осягнути рівновагу. Зрівноваження бюджету звучить, як сенсація на тлі $12.9-більйонового дефіциту, що ним закінчиться 1958/59 бюджетовий рік ЗДА. Щоб виповнити цю величезну прогалину, новий бюджет зменшує біжучі видатки на $3.9 більйона і передбачає збільшення вплявів на $9.1 більйона, осягаючи таким чином згадану вгорі надвишку у $100 мільйонів. Головний рахунок такого бюджету на збільшення податкових вплявів внаслідок покращання економічної ситуації, поруч із побільшенням деяких посередніх податків та перекиненням деяких дотеперішніх видатків на безпосередніх ужиткувачів даних проєктів (будова шляхів). Однак, саме в цих двох найосновніших точках чути найголосніші сумніви. Мовляв, коли новий бюджет приймає, що з індивідуальних прибуткових податків вплине $40.7 більйона, замість $36.9, що вплинули в останньому році, — $21.5 більйона з прибуткового податку корпорацій, замість $17 більйонів, — $8.9 більйона з ужиткових податків замість 8.5, а „з усіх інших прибутків" $6 більйонів, замість $5.6 більйона, то це — чуємо, цифри наскрізь гіпотетичні й не реальні. Видатні члени демократичної більшости в Конґресі рішуче висловлюються проти збільшення поштових оплат (5 центів за лист) і цін на газоліну. Водночас ставляться дуже критично до зменшення допомоги фармерам на $775 мільйонів і до невеличкого зменшення видатків на оборону, дармащо ці видатки все ще становлять у новому бюджеті 45.805.000.000 дол.

А втім, у боротьбі, яка заповідається довкола нового бюджету, постійно будуть підкреслювані два засадничі моменти: 1. конечність здорової економіки, яка протиділяла б небезпеці інфляції і 2. конечність великих збройних сил з уваги на комуністичну загрозу. Цій останній справі Президент присвятив окремий зворот у своєму бюджетовому пляні, звернувши увагу на загрозу „насильної експансії комуністичних вплявів". Коли в бюджеті ЗДА на 1959/60 рік будуть збережені ці два основні принципи, то всякі зміни окремих позицій не матимуть сутнього значення.

„КУЛЬТУРНИЙ ОБМІН"

До подій, зв'язаних з „Луніком" і приїздом до ЗДА Мікояна, які наробили в американській пресі і радіо так багато шуму, долучилась в тому самому часі ще одна подія — приїзд совєтської гокейової дружини. Про це подбав заступник голови корпорації „Бродмур Готел" в Колорадо Спрінґс, Теср Татт. Беручи на себе фінасове зобов'язання в зв'язку з цим приїздом, він улаштував змагання совєтської дружини не тільки з дружинами Колорадо каледжу і Денверського університету, але також з іншими дружинами в Ню Йорку, Міннеаполісі та Дітройті. Також подбав про те, щоб змагання (дві гри) в Колорадо Спрінґс були включені в програму відзначення 100-річчя стейту Колорадо.

Розуміється, для такого роду пропаґанди Москва не послала на змагання будь-кого. По одному зремісуванні (першої гри) і трьох сильних виграх в Ню Йорку, Міннеаполісі і Дітройті, совєтські гокеїсти прибули до Денверу як герої, а звідси по формальному привітанні переїхали „кадиляками" до Колорадо Спрінґс, що лежить за 70 миль від Денверу.

Від самого початку прибуття совєтських гокеїстів до ЗДА, преса Денверу пильно слідкувала за кожним їхнім змаганням. А що „Лунік" таки добре підмурував психічну сторінку в користь совєтських гокеїстів, то не диво, що їхній приїзд до Денверу був справжньою подією, яка звернула увагу не тільки любителів цього спорту, але також людей з інших кругів.

У зв'язку з кількаденним перебуванням совєтських гокеїстів в Колорадо Спрінґс, у денверській пресі появилось багато різних коментарів, які у великій мірі пов'язували цю спортову подію з політикою. В тих коментарях не бракувало й того, що можна назвати нонсенсом.

Автор одного репортажу, захопившись совєтськими спортовцями, твердив навіть, що їх приїзд до Америки має більшу вагу для порозуміння зі Совєтами, як організація Об'єднаних Націй і всі в тій справі конференції, взяті докупи. Будучи професіоналістами, совєтські гокеїсти легко перемагали американські шкільні дружини та інші аматорські гокейові клюби і до Денверу прибули з виробленою в пресі маркою чесних спортовців. Вже наперед преса відрекомендувала їх публіці як дуже сильних грачів, що грають по-джентлменськи. Тобто — не штовхають противників і не вживають заборонених у цій грі способів.

Але у кінцевій грі в Колорадо Спрінґс совєтські гості зустрілись з добре вишколеною дружиною Денверського університету. Денверські гокеїсти перші здобули дві точки, і совєтським гокеїстам прийшлося з великим трудом надолужувати це. 2:16 хвилин до кінця гри Денвер вів 4:3 і після того совєтським гокеїстам вдалось здобути ще одну точку і зремісувати гру з аматорською дружиною. При цьому вийшло шило з мішка: „джентлмени", бувши під загрозою програ, дискретно й вирафінувано вживали нелеґальних способів. По кутах арени, за бар'єрою, непомітно для глядача, вони кінцями своїх гострих совгів „шукали" кісток противника. Про це сказав мені тренер денверських гокеїстів і про те згадувано в газеті.

Арена була переповнена глядачами. Вже за кілька тижнів до змагань квитки були випродані, а за кілька днів перед змаганнями за квиток вартости 2.75 дол. пропонували 30 дол. Цікаво було приглядатись цій завзятій грі, в якій противники наче втілювали в собі два протилежних світи. Крик публіки часами переходив у могучий рев, від якого, здавалося, здригався дах арени.

Перед змаганнями через гокейового тренера Денверського університету дістався мені в руки імпозантно виготовлений лист, підписаний кількома громадянами Колорадо Спрінґс. Цитуючи уривки з конґресового рекорду, виданого сенатором С. Бриджесом в Ню Гемпширі на основі звідомлення спеціяльного Комітету Асоціяції Американських Адвокатів, підписані громадяни в імені безпеки країни закликали відповідні чинники уневажнити ці змагання.

Лист звучить мудро і переконливо. В ньому зацитовано слова Леніна і Мануїльського, які віддзеркалюють правдиві наміри Москви під маскою культурного обміну. Наводиться твердження американського судді, який по 17 роках студій цієї проблеми твердить, що комуністичне московське шпигунство, ведеться під покришкою культурного обміну совєтськими відвідувачами: „колгоспниками", спортовцями, церковниками, науковцями і т. п. Також наведено в ньому слова Е. Кукриджа, великого британського авторитету в ділянці розвідки, який твердить, що на чолі кожної совєтської групи, що бере участь в міжнародних спортових, наукових та інших зустрічах, стоїть аґент таємної совєтської поліції. Ось і в цьому випадку, на чолі совєтських гокеїстів стояв не тренер Тарасов, а полковник Васілій Сисоєв — „представник" Центрального спортового клюбу при міністерстві оборони.

В згаданому вище листі цитується в „сконденсованій" формі безприкладні в історії людства злочини Москви. Серед наведених жертв тих злочинів подано також Україну.

В редакційній статті денверського щоденника „Рокі Мавнтін Нюз" з 13 січня, ц. р. вказується на „користь" з гостинного виступу совєтських гокеїстів і при цьому підкреслюється шкоду протисовєтських демонстрацій, що їх в більшості організують „невдячні за американську гостинність втікачі". Але прихильників „культурного обміну" заатакували численними листами читачі цієї газети. Один з них соромить тих американців, які змушують втікачів виручати себе в демонстраціях.

Підписаний також написав листи в цій справі до двох місцевих щоденників.

К. К.

ВИТРИМАЄ ЧИ НІ?

Париж. — Останніми днями прохожі на вулицях Парижу часто бувають свідками небувалого явища:

Приїздить маленька поліційна машина, розмальована як сорока, з неї виходять поліцисти й чіпляють на автомобілі, як то в Америці кажуть, „тикети" за паркування на невластивому боці вулиці. І так по якомусь часі на всіх машинах, що займають заборонений для паркування бік, красуються „тикети"...

Але на цьому не кінець. На деяких вуличках, де виразно подані дні й години, коли не вільно паркувати, за поліційним автом під'їздять спеціяльні машини, які швидко забирають неправильно запарковані авта й везуть на відомі площі, де їх треба викупити, заплативши приблизно 20 дол. за кожне. Під час такої операції збирається характеристична для Парижу юрба „бадо" (по-нашому роззяв) і починає дискусію. Одні заявляють, що нарешті буде порядок, бож таки зарядження поліції треба респектувати. Інші нарікають, що це несправедливо й нелогічно: відомо, що в Парижі нема місця в ґаражах для всіх авт, де ж тоді їх ставити. Треті, найбільш філософічно наставлені, ставлять питання: чи це дійсно уряд вирішив змусити людей респектувати свої зарядження, чи це тільки так — побавляться кілька днів, а потім все знову повернеться до первісного стану, коли зарядження існують самі по собі, а фантазія мешканців реґулює решту?

З такими ж філософськими думками зустрічають французи новий уряд, який викінчує нову систему державних інституцій. Кожен ставить собі питання: витримає ця система чи не витримає?

Опозиція без переконання твердить, що властиво де Ґоль нічого основно не зреформував. Навіть його фінансові заходи не змінюють нічого. Властиво, залишились ті самі люди і згодом повернуться ті самі звички, отже все потрясення було зовсім даремне. Ці думки висловлює як ліва опозиція, так і права. Ця остання незадоволена, що де Ґоль не взявся за методи військової диктатури.

Але новини таки є. Ми вже не раз підкреслювали, що змінився стиль праці уряду. Фінансові реформи потрясли людей не тільки своєю шириною, але й тим, що проголошено їх 27 грудня, тобто на третій день Різдвяних Свят, а звичайно у Франції нічого не дістся від 24 грудня до 2 січня... Цей же стиль проявився і в формуванні уряду: 8 січня де Ґоль перебрав владу президента, а вже ранні газети 9 січня подали склад нового уряду. Ніби нічого дивного, бож від 21 грудня, коли відбулись президентські вибори, було відомо, що прем'єром буде Мішель Дебре, дотеперішній міністер юстиції в уряді де Ґоля. Але все ж ніхто не сподівався, що все піде так швидко.

Не сподівались й такого складу уряду. Припускали, що, згідно зі старими традиціями, уряд буде вірною відбиткою укладу сил в парляменті. Нічого подібного не сталося: де-ґолівська партія (Унія Нової Республіки), що має велику більшість у парляменті, має меншість міністрів. Вони поділені приблизно однаково між УНР, МПР, незалежними і безпартійними фахівцями, між якими й відомий письменник Мальро, як міністер культури; а міністерство внутрішніх справ отримав не відомий ґоліст Сустель, а радикал-соціяліст — одинокий представник деяких лівих кол.

Треба признати, що де Ґоль вніс справді новий дух у державне життя, необхідний при сучасному темпі. Це дуже важливий момент, бож, ніде правди діти, покійна IV Республіка жила в нечуваній у наші часи благодушності. Відчувається дійсно, що де Ґоль вирішив змусити французів дивитися на життя реально, забувши старі „добрі" часи, вирішив змусити дивитись на життя не крізь призму настрою, що постає після доброго обіду з добрим вином, а серйозно, як він це проголосив у своєму новорічному зверненні, коментуючи фінансові потягнення.

Нема найменшого сумніву, що найгірша система є кращою від жадної. І напевно система де Ґоля кінець-кінцем дасть свої позитивні наслідки, якщо вона вдержиться. А щоб вона вдержалася, потрібна дисципліна. Але дисципліна загальна, бож всього поліційними заходами не поладнати. Якщо хтось мав би сумніви, то вистачить подивитися на поліційну систему в СССР, яка не конче дає бажані урядом наслідки. Радше навпаки.

Перша реакція французів в основному позитивна. Французи дуже подібні своєю вдачею до слов'ян: вони люблять, коли їм хтось імпонує силою і рішучістю. Де Ґоль заімпонував, і тому так легко провів усе, що хотів. Сьогодні не чути ніякого протесту. Але як довго це триватиме? Як довго дійсно вся Франція буде готова на жертви, щоб вийти з кризи?

Тут саме існують найбільші сумніви й найбільші побоювання. Бо якщо девальвація франка може дати оздоровлення економіки, то вона може дати й поглиблення кризи. Для того, щоб було гірше, а не ліпше, вистачить тільки, щоб фабриканти пішли на спекуляцію. За ними підуть купці, і почнеться підвишка цін, за якою піде обов'язкова підвишка платень, а далі — хаос, інфляція, справжня криза, що при теперішній заборгованості держави й при теперішніх її обтяженнях інвестиціями в колоніях та війною в Альжирі може привести до банкрутства.

Найкращим доказом такої можливости є факт, що перед девальвацією франка деякі урядові і високо поставлені особи прозрадили пляновані заходи, і почалася спекуляція на закордонній валюті. Уряд тепер шукає тих спекулянтів, бо вони мусіли б заплатити мільярди за спричинені державі втрати. Якщо подібні речі будуть повторюватися, то, розуміється, нічого не вийде. Коли буде внутрішня дисципліна, яка походить з відчуття закону й відчуття необхідности його респектувати, не зі страху перед поліцією, тоді очевидно новий уряд осягне багато.

Генерал де Ґоль вірить у велич Франції і французької нації. Він у своїй вірі великий реаліст. Він уважає, що коли французи здібні жити, то дадуть собі раду, коли не здібні, то нехай гинуть, бо ніщо нездібне жити не втримається штучними заходами. Тому він іде на рисковні і великі потягнення. Історія не раз показала, що при великому риску найлегше можна виграти.

Великим потягненням де Ґоля слід уважати також амнестію для політичних альжирських в'язнів. Це викликало великі протести саме серед правих кол, що найгарячіше підтримували де Ґоля й домагалися найбільших уп-равнень для нього. Але де Ґоль, якого під час війни не хотіли зрозуміти ні Черчилл, ні ще менше Рузвелт, обстояв свої позиції, бувши фактично між союзниками з голими руками й з ганьбою поразки. Напевно обстоїть він свої позиції і перед своїми французькими прихильниками та противниками. Хоч найбільші небезпеки чекають на нього, так би мовити, від своїх.

Та, маючи досвід 1956 року, де Ґоль тепер взяв владу в руки при зовсім інших умовинах, запевнивши собі правну основу для дії, яка напевно вийде на користь Франції, навіть при найбільших недотягненнях.

О. Д-вич

Д-р Роман Осінчук

РЕФЛЕКСІЇ РІЗДВЯНОГО „МИРУ НА ЗЕМЛІ"

Різдвяні свята вже поза нами. Але радісний настрій по них залишається ще довго серед людей у всіх народів християнського світу. Цей святочний настрій наказує визнавцям християнської релігії декорувати свої церкви, свої хати, навіть ялинки навколо своїх хат та на громадських площах, співати колядки, які прославляють велику подію народження Христа-Бога, що рік-річно викликує стільки радости серед людства. Великі мільйони людей, в тому числі й ми, українці, не лише в часі свят, але ще після них, забувають про щоденні турботи, зазнають якоїсь рівноваги духа й щиро обдаровують своїх близьких дарунками для ближчого затіснювання приятельських чи родинних зв'язків.

Маси людей відзначають ці свята, як стародавню традицію, не здаючи собі справи з того, скільки щирі слова святочних побажань або дарунок приносять здорової користи людям. Теплий настрій, який створюють ці свята, та взаємна зичливість гоять душевні рани, заспокоюють нервову систему, нормують психічні, а навіть фізичні заборення та розлади. Святочний і радісний емоційний стан особливо добре впливає на хворих, знижуючи в них тиснення крови та приспішуючи процес видужання, а щирі побажання вселяють міцну надію, що у висновках служить для уприсмнення та продовження земного життя.

Дуже велику ролю для внутрішнього оздоровлювання людини в часі цих свят служать святочні традиційні співи. Якщо колядки, що походять від передхристиянських часів, зв'язують нас із минулими вимерлими поколіннями, створюючи невмирущість історичної тяглости, то слова ангельського співу „Слава в вишніх Богові, мир на землі людям доброї волі" дзвенять у вухах кожного святочним дороговказом на майбутнє. Бо що може бути краще в світі для людини, як мир на землі? Очевидно, що він може бути запевнений лише тоді, коли люди матимуть добру волю. Цей мир на землі, як наслідок доброї волі людей — це ідеал всього людства, як вершок того щастя, якого прагне людина на землі для себе, для своєї родини, для всіх своїх нащадків у майбутньому. Щоб осягнути цей мир на землі, треба кожному признати велич творця на висотах і проголосити йому славу. Лише признання таємничої Божої сили, як контрольного чинника всесвіту, та зрозуміння обмежених спроможностей людини в порівнянні до величі Творця може привести до створення „миру на землі" та поліпшення нашого короткого на ній життя.

Може ніхто з людей не стоїть у такій близькості до цієї проблеми і не має нагоди відчувати це так сильно, а до того ще відчувати постійно, як вдумливий лікар в часі своїх спостерігань процесів людських хвороб. Вже давно Паре сказав, що людські рани гоїть Бог, а лікар лише їх перев'язує. Лікарі в своїй боротьбі за привернення здоров'я хворим найбільше надій покладають на нормальне функціонування людського тіла. Отже, найкращим хірургічним втручанням у процес хвороби є таке, яке найменше порушує нормальні функції тіла хворого. Найліпше лікування внутрішніх хвороб найбільше оминає порушення нормальної фізіологічної рівноваги хворого, а найкращою допомогою, наприклад, акушера є така допомога, яка найменше перешкоджає природним процесам перебігу пологів. Бо мудрість самої природи такого Божого створіння, як людина, є більша, як найдосконаліша наука медицини і як мудрість найдосконаліших лікарів. А це тому, що людська сила обмежена, а сила Божа, природна сила — безмежна. Людська мудрість — помильна, а мудрість Божа — непомильна. Вдумливий лікар спостерігає це явище кожночасно, виповнюючи свій обов'язок рятування людського здоров'я. Найсовісніше підходячи до справи, він мусить признати, що для поборювання хвороби не раз доводиться допомагати природним силам тіла, старанно реґулюючи їх.

Коли ми приглянемось, як політики, науковці, інженери та інші працівники на полі різних професій намагаються створити „мир на землі", то мусимо признати, що лікарі серед них стоять у передових лавах. Теперішня наука, зокрема техніка, стоїть на вершинах свого намагання поліпшити життя людства, хоч рівночасно у великій мірі працює на згубу людини. Лише медицина та її слуги — лікарі завжди працюють для рятування життя і здоров'я людства. Тому для лікаря „мир на землі" є не пустий звук, а щоденний обов'язок. Нехай же цей різдвяний клич прославлення Бога на висотах і заведення миру на землі звучить постійно у вухах не лише лікаря, а й усіх людей. Зокрема, цей ангельський спів хай бринить у вухах наших українських лікарів, як тут, на еміграції, так і там, на „нашій не-своїй землі", та об'єднає їх у спільній праці для добра всіх людей.

Наукові й технологічні успіхи в 1958 р.

Вашингтон. — Директор Наукової Служби Вотсон Дейвіс із вдоволенням згадував всі наукові і технологічні успіхи в 1958 році: 1. Започаткування джетового пасажирського транспорту між ЗДА й Европою. 2. Проби вислати керовану ракету в околиці Місяця та випробування летів ракет в космічні простори. 3. Друга атомова конференція для справ миру виявила, що зроблено дальші поступи в тому напрямку, щоб атомова енерґія служила мирним цілям людства. 4. Закінчення Геофізичного Року, під час якого досліджувано плями на Сонці та Антарктику. 5. Атомові підводні човни „Навтілюс" і „Скейт" перепливли попід леди Арктики. 6. Виявилося, що схизофренія, — це наслідки хемічної незрілости. 7. Сателіти виявили, що від 350 миль вгору є сильна радіяція, яка може бути перешкодою для дослідів космічних просторів. 8. В шпиталях стверджено, що є щораз більше число інфекцій, проти яких не діють антибіотики. 9. Стверджено, що 45,000-річний неандертальський кістяк, знайдений в Іраку, має познаки, що вже тоді відбувалися операції. 1959-ий рік має дати ще кращі осяги, бо цього року мають здійснити ті проєкти, які в попередньому році були тільки сміливими плянами.

ЕХ, ЯКИЙ Я...

Ех, який я ненаситний,
Як мені багато треба!
Я не міг би в світі жити
Без одчиненого неба,
Без громів,
що сон глибокий
Розтривожать і украдуть.
Та без вітру,
що наскоком
Розцілує щоки радо,
Без пташок, які піснями
Кожну гілочку вітають,
Без озер, що ситниками
Шелестіти не втомлюють.
Та без вин,
що в гронах бродять
І струмком у чаші ллються,
Без людей,
що поруч ходять,
І радіють, і сміються,
Без роботи, що щоденно
Витягає з тіла сили,
Та строфи, яку натхненно
Ніч безсонна породила...
Ех, який я ненаситний,
Як мені багато треба,
А без мене можуть жити
І земля, і люди, й небо.

ВОЛ. ЛУЧУК

Роман Мац

РІЗДВО У МОЛОДИЧУ В 1946 РОЦІ

(2)

Коли всі колядники вже зайняли свої місця, перший пастир почав вертеп:

Я пас вівці в степі
в ніч святої слави,
Враз дивлюся ясно стало,
Скрізь зорі запалали.

Колядники хором заспівали:

Бог Предвічний народився,
Приніс нам новий світ,
Щоб ми встали, мов гради,
Проти ворогів.

Енкавудисти, де ідете?
Бандеровців лапати
І нарід переселяти
І ограбити!

Юні друзі, де ідете?
Ідемо в боротьбу
За Вкраїни свободу —
І здобудемо.

Слава Богу, заспіваймо,
Хай живе Україна,
Незалежна — самостійна
З Тиси по Кавказ!

А далі почалася розправа з Іродом-Сталіним, що дав наказ убити Ісуса Христа, палити села, вбивати дітей. Двоє повстанців підійшли до нього і шаблями стяли йому голову. Червона зірка покотилася з голови на землю, а дідько почав по ній скакати. Жид вийшов наперед і закричав:

— Ай-вай, дивіться, людоньки добрі, сам дідько проти Сталіна!

Всі зареготались. Господиня підійшла до жида і поплескала його по плечі. Вона сміялась, але в її очах виблискували сльози.

А найясніїшая зоря
вела нас від струму,
До саміських ясел —
до Вифлеєму

— сповіщали далі пастирі про Божественну подію. Після них виступили повстанці з іншою колядою:

Нова радість стала,
як УПА повстала,
Як ляхів і комуністів
знищила немало,

А АКА помагає,
бо вона добре знає,
Як Антихрист, лютий Сталін,
народи карає.

Перший пастир, обернувшись назад, дав знак, і колядники гримнули:

Бог ся раждає,
Люди веселімся,
Бо Вкраїні воля
Днесь народиться.

Сталін з злости вуса рве,
Кінець царства бачить вже,
Бо УПА комуну б'є
І весело співає:

Ісусе на сіні,
Дай щастя Вкраїні,
Боже, Боже, Боже, Боже дай!

Не сумуй, народе,
Ворогами битий,
Бо більше не будеш
У неволі жити.

Господиня коло печі також виводила голосно мелодію колядки з ще незнаними їй словами. Коли ж почали повторювати приспів, то всі, включно з господинею, заспівали, підкреслюючи слова:

Сталін з злости вуса рве,
Кінець царства бачить вже,
Бо УПА комуну б'є
І весело співає.

Вертеп добігав кінця. Перший пастир, склавши побажання господарям і гостям, звернувся до колядників:

Ну, підемо, браття,
в путь дальшу
Славу повідати
По цій землиці
Від хати до хати.

Колядники вже збиралися виходити, коли з-заду проп-хався жид. Тримаючи мішок в руках, він склав і своє побажання господареві:

Віншую, віншую і не перестану,
Поки щось на УПА не дістану.

*

Ті, що залишилися в хаті, глибоко і гостро відчували радість, яку принесли з собою колядники. Ділилися своїми враженнями. Господар, спершись плечем об піч, сказав:

— Аби їх дідько взєв, тих наших мулудичен! Шо вуни сно ни вімислили! Сталін з злости вуса рве! Ха, ха, ха!

А господиня додала від себе:

— А той жид! Який він мудрий! Гадає, жи дідько тиж проти Сталіна.

Дівчина, щось тихенько наспівуючи, поглядала з-під чола на Вітра. А він кинув оком на господиню, і я зрозумів, що нам час відходити.

...Ми віддалялися від села. Луна пожежі на півдні вже згасала. Натомість на півночі, в сторону Дикова, палахкотіла нова пожежа. Під небом на землі виразно окреслились контури лісів.

Тра-та-та-та — озивалися скоростріли за лісами. Час від часу високо вгорі появилась ракета, освітлюючи нам дорогу. В її промінні відблискувала наша зброя.

Кінець

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

повідомляє, що

СЬОМИЙ КОНҐРЕС АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

збереться у Вашинґтоні, Д. К. і радитиме в днях 21—22—23 лютого 1959 р. в залях готелю „Статлер", 16-та і „К" Стрітс, Н. В., Вашинґтон, Д. К.

Сьомий Конґрес Американських Українців — парлямент української національної спільноти в З'єдинених Державах, об'єднаної в організаційній системі Українського Конґресового Комітету Америки, що радитиме у столиці нашої країни в сороковому ювілейному році великих, світлих, історичних актів і подій в Україні, врочисто й авторитетно задокументує перед цією країною й усім вільним світом та нашим Рідним Народом, що Українська Національна Спільнота в З'єдинених Державах Америки стоїть вірно й непохитно та одностайно в змаганні за:

Привернення божих законів і перемогу Христової віри в Україні!

Збереження, безпеку, силу й могутність З'єдинених Держав Америки, єдиного бастіону волі у світі й ґаранта майбутнього й волі неволених!

Повне визволення Ураїнського Народу!

Привернення в Україні форми, духа й змісту великих Актів 22 Січня 1918 року і 22 Січня 1919 року.

Переконання вільного світу, що тільки перемогою над Україною під Полтавою 1709 року біла Мосва стала імперією й тільки перемогою над Україною 1921 року, нова червона Москва, стала загрозою всьому вільному світові й Америці!

Повне визволення керманичів вільного світу від ілюзій можливого співіснування з керованим Москвою комуністичним світом!

Мобілізацію духа поготівля в нашій країні й вільному світі!

Повну консолідацію всіх українських національних сил тут, у цій країні та у всьому вільному світі в цей важливий момент!

Повну підтримку праці Українського Конґресового Комітету Америки та її фінансової бази, Українського Народного Фонду, для допомоги українському народові в його боротьбі за свою волю!

ІНФОРМАЦІЯ:

1. Кожна Організація й Установа, що є членом УККА, повинна взяти участь у Конґресі.
2. Організація, що має не менше 20 членів, має право вибрати 1 делеґата. Якщо має більше, як 100 членів, має право вислати 2 делеґатів.
3. Делеґатом може бути тільки постійний платник Національного Датку до УНФонду, що має вплати бодай за 1956, 1957 і 1958 роки.
4. Право до участи в Конґресі має тільки та Організація, що вирівнала членські вкладки не тільки за 1956, 1957 і 1958, але й за попередні роки.
5. Членська вкладка до УККА річно: $ 10.00 при стані членів не більше 100 осіб. — $ 20.00 при стані членів понад 100 осіб.
6. Реєстраційна оплата за делеґата: $ 18.00 (від особи — в цьому вже заплачено участь у Бенкеті).
7. Сьомий Конґрес Американських Українців відбудеться в готелю „Статлер", як це вже вище подано, і тому там найкраще замовляти кімнати для учасників Конґресу. Ціни кімнат для одної особи на добу від $ 6 — $ 16. Ціни кімнат для двох осіб за добу від $ 12 — $ 17. Замовлення найкраще пересилати до канцелярії УККА до 3-го лютого 1959. Харчуватись можна в готелі або в дуже близькій кафетерії біля готелю.

Кличемо Вас: Візьміть участь у Сьомому Конґресі Американських Українців!

Екзекутива Українського Конґресового Комітету Америки.

Історично-культурні пам'ятки вертаються з Канади до Польщі

Ню Йорк. — Сюди привезли з Канади польські історично-культурні пам'ятки, які там переховувалися від 1940 року, і які тепер перевозяться до Польщі. Між цими дорогоцінними пам'ятками є Біблія Ґутенберґа вартости 500,000 долярів, коронаційний меч польських королів від 1320 до 1764 року, 20 музичних оригінальних партитур Фр. Шопена та інші дорогоцінні речі, вивезені в 1939 році з Варшави та Кракова спершу до Румунії, а пізніше через Францію і Шотляндію до Канади, куди їх привезено в 1940 році. З цими пам'ятками їде директор Мистецького Музею на Вавелю в Кракові проф. Єжи Шабльовський.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Ст. Кетеренс, Канада

Новий інтелектуаліст — Остап Казанівський

427-ий Відділ Українського Народного Союзу в Ст. Кетеринс, Онт., збагатився ще одною фаховою силою. Наш

Остап Казанівський

довголітній член Союзу п. Остап Казанівський закінчив з відзначенням навчання в Канадійському Інституті Науки й Технології у м. Торонто із циклу загальної механічної інженерії, і цими днями одержав диплом. Це вже третій із черги науковий заклад, що він його успішно покінчив по приїзді в Канаду.

Наша численна Союзова Родина, та і вся місцева спільнота може пишатися, що має між собою ще одного високо-кваліфікованого інтелектуала в особі п. Остапа Казанівського, що вже й працює за своїм фахом у паперовій промисловості.

До Канади прибув наприкінці 1947-го р. разом зі своїми родичами - педагогами Павлом та Вірою Казанівськими. Батько колишній старшина Армії УНРеспубліки з 1917 - 1921 років. По приїзді в Канаду всі троє відразу вступили в члени УНСоюзу і посьогодні залишаються активними його членами, як одночасно і в інших громадських організаціях.

Розглянувшись на новій прибраній Батьківщині, та дещо заробивши на прожиток, інтеліґентні батьки не могли залишитись байдужими до майбутньої долі свого сина, і вжили всіх можливих заходів на продовження ним науки. Першим найтяжчим кроком у Канаді, через незнання англійської мови був закінчений курс технічного креслення при Шикаґовському Каледжі, з дипломом у 1954 р. Другим, уже дещо легшим кроком, було успішне закінчення курсу „Тул Десайн" у Канедієн Інститут оф Саєнс енд Техноколуґ". Диплом одержав в січні 1957 р.

Про третій крок навчання, сказано на початку цього допису. Маємо відомості, що молодий інтелектуаліст, не обмежується досягнутим дотепер, а й далі продовжує науку з метою осягнути знання ще з ділянки дорожньо-мостозого будівництва. Щасти Боже!

Ґратулюємо нашому фахівцеві п. Остапові Казанівському, що, перемагаючи всякі труднощі, наполегливою працею, досягнув високої мети. Бажаємо йому міцного здоров'я і многих літ життя та успіху в роботі, на честь і втіху батькам, та на користь і славу придбаній Батьківщині-Канаді і всьому українському народові. **П. Ц.**

Шикаґо, Ілл.

Товариська зустріч УГА - УТҐІ-вців

28-го грудня 1958 р. відбулася тут Товариська Зустріч професорів, абсольвентів і студентів Украін. Господарчої Академії (УГА) та Українського Технічно - Господарського Інституту (УТҐІ), в якій взяло участь 38 осіб.

Офіційну астину Товариської Зустрічі відкрив голова Комітету УГА-УТҐІ-вців в Шикаґо — інж. Юрій Артюшенко, який сказав: „В минулому році проминуло 35 літ від заснування УГА і 25 літ від відкриття, при УГА,УТҐІ. Традиційно такі роковини все відзначувалися в нас у першу чергу відданням пошани нашим спочилим професорам і колеґам..." Він закликав вшанувати їх пам'ять, а після того продовжував: „Збірним зусиллям професорів і студентів — колишніх вояків Української Соборної Армії та чільніших українських громадян, створена була УГА-УТҐІ та піднесена до високого національно - наукового рівня. УГА - УТҐІ була не тільки українською високою технічно-господарською школою, що виховала сотки з різного фаху національно-свідомих інженерів, але й національно - політичною школою, що стала колискою багатьох задумів у різних ділянках українського життя. Щойно відбудована Українська Самостійна Українська Держава дасть повну оцінку нашої Алма Матер. Ми ж тут перенесімся сьогодні думками до неї..." — Відкриваючи в імені Ділового Комітету цю нашу Товариську зустріч він попросив найперш до слова найстаршого серед присутніх УГА - УТҐІвців професора Я. Моралевича.

Проф. Я. Моралевич привітав присутніх і висловив втіху з цієї першої в Шикаґо Товариської Зустрічі та побажав її учасникам духових і матеріяльних благ.

Другим говорив професор д-р Т. Витанович, який, підкреслюючи оте велике значення, яке має УГА- -УТҐІ в українськім національно-визвольнім русі, спинився на враженнях із життя й переживань в УГА - УТҐІ. Третім, в імені наймолодших студентів УТҐІ-ів, теж цікаво говорив інж. С. Ґоляш. Зокрема згадав, як то він довідався, про те, що УТҐІ ставила до своїх студентів далеко більші вимоги, чим якабудь державна школа інших народів.

В офіційній частині говорив ще і проф. А. Антонович, якого запросив голова К-ту УГА-УТҐІвців на Товариську Зустріч, щоб він подав інформації, про протест проти нового шкільного законодавства в СССР зміреного на знищення української мови, що його винеело просвітянське віче. Власне в висліді цих інформацій учасники Товариської зустрічі й прийняли протестну резолюцію, що її було вручено проф. А. Антоновичеві для пересилки разом із просвітянською резолюцією до УККА.

Повний текст резолюції такий: „Ми, професори, абсольвенти і студенти УГА - УТҐІ, найстаршої Української Високої Школи на чужині, зібрані тут на Товариській Зустрічі, дня 28-го грудня 1958 року в Шикаґо, висловлюємо наш найрішучіший протест проти наміру Москви впровадити в Україні новий Валуєвський закон про заборону української мови, що криється в параґрафі 19-м нового проєкту шкільного законодавства СССР, який оце подала на своїх сторінках большевицька преса. Ми зібрані тут приєднуємо цей свій протест до протесту, що його висловили 27 грудня наші просвітні працівники на своїх зборах в день 90-го ювілею Т-ва „Просвіта" й пересилаємо його до УККА для використання. В імені Зібраних: інж. Юрій Артюшенко (в. р.) — голова, інж. Василь Ґавдьо (в. р.) — секретар. На цім офіційна частина й закінчилася.

Далі вже продовжувалася зі шклянкою чаю товариська гутірка, під час якої інж. К. Лінєвич відчитав спогад з часів, коли то він, як член Організаційного Комітету, приймав активну участь у працях, зв'язаних із повстанням УГА.

Цікавими враженнями поділився інж. Т. Любинський зі своєї поїздки до Чехії й відвідин Под'єбрад. Всі висловлювали побажання, щоб такі зустрічі відбувалися частіше. **В. Г.**

Бриджпорт, Конн.

Незвичайний успіх — звичайних людей

Цими звичайними людьми є парафіяни Української Православ. Церкви св. Тройці в м. Бриджпорт, Конн., які прибули до Америки після 2-ої світової війни, як емігранти - втікачі від комуністичного режиму.

В перші ж дні побуту в Новому Світі, разом з турботами матеріяльними виникли теж і духові, а головнішою з них — бажання молитися Богові в своїй церкві, тоб то, в церкві українській, з обрядом притаманним православній вірі і культурі українського народу.

В 1952 р. організувалася невеличка парафія і з назвою „Українська Православна Церква св. Тройці" — парафія ця духово і адміністраційно увійшла в склад і підпорядкувалася Консисторії Української Православ. Церкви в Америці. Як нові іміґранти, люди з обмеженими матеріяльними можливостями, парафіяни не могли відразу ж придбати власну церкву і тому Богослуження відбувалися в тимчасово винанятому помешканні. З бігом часу парафія почала збільшуватися, і відчулася потреба в придбанні більшої і власної церкви. Задумана справа була нелегкою і відповідальною, і її успіх цілковито залежав від постави самої громади. В 1957 році громада поступила так, як і повинні поступати християни, вона вибрала хоч і тяжкий, але правильний і почесний шлях — збудувати церкву власними руками. Знайшлися і люди, які не побоялися взяти на себе провідну ролю в цій важливій і відповідальній справі і зуміти довести її до успішного кінця. Ці люди — переважно молодь, недавні виходці з окупованої Москвою України, частина з тих мільйонів, які зуміли зберегти в собі духові якості своїх батьків — віру в Бога і любов до України. Пройшовши страшні лихоліття останньої війни, ті люди принесли у вільний світ правду про комунізм і непокірний дух боротьби з ним. Одним з головніших факторів цієї боротьби в умовах еміґрації, як наймогутніше протиставлення „вченню Маркса" — є Церква.

Група українців - православних в м. Бриджпорт рішила внести в цю боротьбу і свою долю, хоч невелику по формі, але велику змістом — збудувати своїми руками невеличку церкву. І ось, з кожним днем, камінь-по-каменю, дошка-по-дошці, почала рости будова нової церкви. Днями і вечорами, в кожну вільну від своєї праці годину, невеличка горстка людей завзято і дружньо робила своє діло. Ні літня спека і дощі, ні морози і сніговії не ставали на перешкоді будівничим. Починаючи від фундаменту і кінчаючи банями з хрестами, від тяжкої фізичної праці лопатою до мистецького оформлення середини церкви, — все було зроблене власними руками.

День 21-го грудня 1959 р., — був днем відкриття і посвячення новозбудованої церкви. Посвятив її голова Консисторії УПЦеркви в ЗДА ВПреосвящен. Архиєпископ Мстислав в асисті священиків довколишніх парафій.

Яке значення має цей день для молоденької і скромної парафії, видно зі слів написаних в парафіяльній книзі жертводавців: „Нехай же цей день буде пам'ятним днем в житті парафії на довгі і довгі роки, щоб і наші діти, згадуючи батьків, йшли тим же шляхом, шляхом Віри і Правди за Щастя і Волю свого Народу..."

„Перемога від Бога — а лицарство наше".

Валерій Остапенко

Вашинґтон. Д. К.

З діяльности Об'єднання Українців

Осінню діяльність Об'єднання започатковано „Живою Газетою" у вересні цього року, яка мала такі статті: інж. В. Семянців — „Шляхи до відновлення збройних сил України"; д-р З. Нижанківський — „Розвиток фамілійної справи під Совєтами"; д-р Ю. Старосольський — „Суд під судом" та мґр. К. Варварів — „Від Сталіна до Хрущова і назад". Та жива газета своєю різнородністю зацікавила широкі кола нашого громадянства.

В тому самому місяці, 21-го вересня 1958 р. проф. Джан Армстронґ, автор відомої праці „Український націоналізм", поділився з нашим громадянством своїми враженнями з недавніх відвідин в СССР, а з окрема України. Доповідь ілюстровано висвітленням кольорових картин.

40-ві роковини Листопадового зриву вшанувало наше громадянство святочними сходинами, які відбулися в неділю 2-го листопада 1958 р. Е програму вечора увійшла доповідь д-ра М. Кушніра та реферат П. В. Ісаєва. Рецитація п. Н. Ставничого та діточі декламації доповнили святочну програму.

Заходами Об'єднання 14-го грудня м. р. Громада наша мала можність почути доповідь п. І. Кошелівця, редактора „Української Літературної Газети" в Мюнхені на тему „Життя в Україні в світлі сучасної української радянської літератури". Актуальна тема і особа доповідача, який прибув недавно з Европи, притягнула ширші кола нашої громади у Вашинґтоні. Широка дискусія, яка відбулася по доповіді, є найкращим доказом зацікавлення еміґрації життям України.

До дальшої діяльности Т-ва треба зачислити традиційну „Осінню забаву", яка рік річно відбувається для скріплення товариського життя і дає матеріяльний дохід. До успішного влаштування згаданої забави причинилася наша жіноча секція, яка заряджувала буфетом.

В листопаді м. р. вибрано нову Управу Жіночої Секції при Об'єднанні, в яку увійшла пані Я. Оришкевич — голова, і пані З. Луцька — секретарка. Головною діяльністю Жіночої Секції є харитативна праця та постійна опіка над українською школою в Ляндеґуті, Німеччина. Крім місячної допомоги згаданій школі Жіноча Секція цього року перед Святами вислала дол. 80 на святочні подарунки. Сподіємось, що і надалі наша громада буде піддержувати та співпрацювати з Об'єднанням. **З.**

Ню Йорк, Н. Й.

Зустріч Зборівців

В неділю, 23-го листопада 1958 року відбулася в Ню Йорку чергова зустріч Зборівців Ню Йорку та інших міст.

Зустріч відкрив і нею проводив д-р Теодор Хом'як, вітаючи на вступі прибулих, потім відчитав привіт від Вс. о. Р. Ганаса, б. пароха Зборова, який приявні гості вислухали з увагою та прийняли оплесками. З гарною промовою привітом виступив п. Лаврентій Барицький родом з Чорткова. Нав'язуючи до славних історичних подій з часів чортківської офензиви почерез Зборів до княжого Львова, вітав Зборівців, поздоровляючи з успіхами Зборівський Допомоговий Комітет в його харитативній акції.

Зустріч відбулася в гарній родинній атмосфері, безінтересовно сфільмована панею Гелен Ребус, яка висвітлила також фільми з попередніх зустрічей. За видатну допомогу в улаштуванні зустрічі, Комітет складає щиру подяку Вп. Паням: Евдокії Мартинів, Мері Паньків, С. Рекшинській, М. Жукові, Ів. Мартинову М. Фрейові, В. Заяцеві і П. Мартюкові.

Збіркова акція: — На зустрічі д-р І. Новаківський відчитав листа - подяку від спаралізованої зборівської суспільної діячки з краю і візвав приявних гостей до дальшої допомоги для неї. На ту ціль перевели збірку п. Микола Бута і пані Н. Добуш, яка дала у висліді $92,00. На цю суму зложилися слідуючі пожертви: $10 — Іван Чуків, Ірвінґтон. По $5 — Григорій Добуш; д-р Ів. Новаківський; П. П. Володюки; Микола Бута. По $3 — Микола Каплик; М. Сидор; Теодозія Коверко; Максим Паньків; Осип Маланчук. По $2 — Лаврентій Барицький; П. П. Барон, М. Романів; Б. Чехович; Д. Жеґрай; С. Муравський; П. П. Гарматій; І. Мартинів; О. Кідратів; . Хом'як; о. Роман Ганас. По $1 — О. Вовк; Гр. Леськів; М. Гірка; А. Панчишин; М. Москва; Ів. Заяць; Ціцяла; Р. Метельський; Новосельський; Марія Процикова; Стельмах; Н. Н.; Н. Скоцко; д-р Т. Хом'як; Ребус; М. Ґуральний; Кравчишин; Н. Н.; Каліщук; Пискур; Баранецький; В. Заяць; Т. Демчук; Н. Н.; і решта дрібними.

На допомогу Дит. Садкові в Карльсгаймі за пересланий репортаж і фотознімки переслали: По $5 — Теофіль Січкоріз; П. Михайлина Павлович з Рачестер. 4$ — Богдана Тимкевич. По $2 — Дмитро Задворняк і М. Процикова. По $1 — інж. О. Стойкевич; мґр. Вол. Кузь з Торонта; проф. І. Рудакевич і д-р А. Жуківський.

Пан Осип Кіндратів перевів в Ню Йорку збірку на допомогу спаралізованому інвалідові І Дивізії УНА, яка дала $62. На цю суму зложились такі пожертви: $10 п. Ів. Луків. По $5 — Осип Кіндратів; Осип Вовк; Теодор Гаврон; Теодор Ціцяла; М. Сидор; М. Ґуральний; Богдан Чехович; Дмитро Жеґрай. $3 — Лаврентій Барицький. $2 — Ярослав Володюк. $1 — Андрій Гавур і Н. Н. На ту саму ціль перевів збірку п. Микола Бута у Филаделфії на суму $24.50. Жертводавці: $3 — П. Богдана Тимкевич. $2 — А. Заврич і Анна Бута. По $1 — пп. Німилович; інж. Стойкевич; Біленький; В. Тарапан; Ілля Кісь; П. Жарновський; Костюк; Д. Кіфюк; Осідар-Боярчук; Т. Мелько; І. Ганнич; Дмитро Василащук; І. Заставний; С. Вирста; П. Гандзюк, С. Мелько, решта дрібними.

На допомогу спаралізованій суспільно - громадській діячці в краю перевів у Филаделфії п. Микола Бута збірку на $58,75. Цю суму зложили жертводавці: По $5 — Микола Бута; Клим Жила; Анна Боросюк-Заброцька; Дмитро Задворняк. По $2 — Пелаґія Кваснишин; Вол. Андріїщин; Марія Олексяк; Іларій Чучман; Анна Наводич-Кос; Богданна Макух. По $1 — С. Семен; С. Сівецький; М. Сівецький; О. Бурштинський; С. Білик; С. Кабан; В. Бурбан; М. Потучко; Ір. Маґай; П. Ґадач; С. Терлецький; І. Прокончук; І. Баляс; Кс. Палій; Яр. Держко; В. Ковальчук; К. Палій; М. Лужецький; Т. Кулька; М. Ружикович; Текля Федорійчук; Валя Гаврилюк; Люба Гаврилюк; Я. Стечишин; В. Кривий і решта дрібними.

Збірщикам і жертводавцям Комітет складає сердечну подяку. **О. М.**

З наших буднів

„ВІД НАРОДЖЕННЯ ДО БОГОЯВЛЕННЯ"

Цього року ще раз таки справдилось, що в небі святкують за старим календарем: на самі Водохрещі потиснув шпаркий морозець, і якби ще так було потрусило трохи снігом, то були б ми мали справжній, старокрайовий Йордан.

Але й без того снігу народ хрещений добре дзвонив зубами під час водосвяття під св. Юром. А були й такі, що не встоялись — не могли догекатися свяченої води і нишкомтишком „вицофались" до „Лиса Микити"... Як воно не сором, а ми, грекокатолики, таки менше загартовані і видержливі на мороз, як греки, від яких прийшло до нас світло правдивої віри. Бо ці греки на свій Йордан (нового стилю) скачуть на 42-ій вулиці в Гудсон і витягують зі студеної води хрест, що його кидає в річку священик, під час водосвяття.

Ану, чи знайшлися б такі герої серед наших славних спортовців, чи то в УСК, чи в КЛК, чи в „Плаю" інж. Лепкалюка? А колись, кажуть, в Рідному Краю, теж був стародавній звичай, що на Йордан скакали у воду. Не тільки хлопці, але й дівчата. Вірили, що йорданська вода має чудотворну силу — цілющу, оздоровлюючу міць. За моїх дитячих літ у наших сторонах вже не практикували цих звичаїв, тобто добровільно ніхто не скакав у полонку, але завжди когось туди випхали, нібито нехітьма...

Наприклад, паламар Іван Швець щороку мав щастя скупатись в йорданській воді, в кожусі і в чоботях, солідно вимащених дьогтем. Ех, був колись народ на нашій, рідній Україні!

Тут — вже, слава Богу, колядники перейшли, хоч і ніхто не злічить, скільки партій ходило. Суд української еміґрації вже відбувся, присуд буде проголошений на днях. Тепер ще менш-більш соборно відсвяткуємо 22-ге Січня, ну, і загнуться карнавали!

Місяць січень цього, Мазепинського року, запишеться ще в історії міста одною визначною, мистецькою імпрезою: першою в ЗДА самостійною виставою картин Михайла Мороза, в ґалерії пана Панораса при 56-ій вулиці.

В потічній мові нюйоркського „давнтавну" говориться, що Мороз „помуфував на аптавн", щоб запрезентувати себе американцям, які ще добре його не знають. А повинні пізнати, бо їхніх Ґантерів, Фенішій і Блакитних гір, грайливих річок, водоспадів, плес-плаїв і полонин ніхто їм краще не змалює від нашого Мороза, неперевершеного співця Карпат і Гуцулії, який чи то в Альпах, чи в Кетскилс, — усюди бачить свій омріяний Космач.

Як кожний правдивий мистець — Мороз сильно переживає цю подію і хвилюється, як дебютантка перед першим балем. Та найбільш турбує Михася те, де подіються ті всі його прихильниці й обожателі, що прийдуть відвідати ту виставу... Бо ґалерія, між нами кажучи, скромна й тісненька, і хай лише вмашерує в комплеті хор „Дзвони", під командою інж. В. Богачевського (в якому Мороз щонеділі хвалить Бога дзвінким тенором) — то й вже не буде куди голки встромити!

„Бідному женитись і ніч закоротка..." — мелянхолійно зауважує мистець. Та хай собі жених журиться, що йому ночі мало. Ми — на весілля прийдемо!

Ікер.

Український Народний Союз і „Свобода" — це твердиня українців у вільному світі, які мають за собою 65-літню історію провідництва в політичних, соціяльних та культурних змаганнях нашої іміґрації в Америці.

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

ГАПОН, Н. Дж. — Б-во св. Юрія, Відд. 380 повідомляє, що **Річні Збори** відбудуться в неділю 25-го січня 1959 р., в год. 2 по пол., при 33-35 Вест 19 вул. в УНДомі. Порядок нарад: звіти із діяльности за минулий рік, вибір нової Управи на 1959 рік та пляни праці на біжучий рік. Проситься всіх членів точно прибути на збори. — В. Мартін, предс.; М. Пукас, кас.; М. Кармелюк, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Українське Т-во „Жилачів", Від. 393, повідомляє, що **Річні Збори** відбудуться в неділю, 25-го січня 1959 р., в год. 3:00 по пол., в УНДомі — 140 — 2 Еве. 9 вул. На порядку: звіти відділових урядників, Контрольної Комісії й вибір нової Управи на 1959 рік. Проситься членів придбати по одному новому членові до УНСоюзу. По зборах Товариська перекуска. — В. Гординиевський, предс.; Є. Баланда, кас.; М. Литвин, фін. секр.; И. Серафин, рек. секр.

ПОВІДОМЛЕННЯ

КОМІТЕТУ ОПІКИ НАД ПАНЕЮ ОТАМАНОВОЮ ОЛЬГОЮ ПЕТЛЮРА В ПАРИЖІ

До Українського
Громадянства!

Громадський Комітет Опіки над Панею Отамановою Ольгою Петлюра в Парижі інформує Громадянство, що стан здоров'я Вдови по Головному Отаманові УНР знову погіршився. Помешкання, утримання, постійний догляд, лікарська опіка й медикаменти виносять поважні суми, які переступають фінансові можливості Комітету Опіки.

В цей критичний час впливи на фонд Опіки катастрофічно зменшуються, постійна дотеперішня, щомісячна дотація ЗУАДК-у у Филаделфії, станула під знаком запиту, а також дотація Центрального Комітету по Вшануванню Пам'яті С. Петлюри з Ню Йорку. Комітет Опіки отримав повідомлення від Централі ЗУАДК-у, що наскільки збіркова акція ЗУАДК не дасть сподіваних вислідів, то згадана дотація буде поневоді стримана.

В цій тяжкій ситуації, в обличчі невідхильних потреб для справи Опіки над Вдовою по Головному Отаманові, Комітет Опіки в Парижі звертається до Українського Громадянства на чужині зі закликом підтримати своїми пожертвами „Фонд Опіки" саме в час, коли ця поміч найбільше потрібна.

Пожертви слід вносити через збіркові комітети при Організаціях на місцях, через ЗУАДК у Филаделфії, або через Центральний Комітет по Вшануванню Пам'яті С. Петлюри у Ню Йорку, або безпосередньо на руки скарбника „Комітету Опіки в Парижі" пана Юхима Бацуци на таку адресу:

Mr Juhim Batsousa,
94 Bd. Flandrin, Paris 16, France

Комітет Опіки над Панею Ольгою Петлюра в Парижі:
Ол. Удовиченко, ген. пор., голова Комітету;
П. Плевако, заст. голови;
Р. Т. Голіян, секретар;
Ю. Бацуца, скрабник.

● У Південно - Африканському Союзі судитимуть 160 осіб за „зраду і змову проти уряду". Всі вони — колишні демонстранти проти расової сегрегаційної політики уряду. Між ними багато жінок. Частина їх уже рік перебуває в слідчій в'язниці, інші за кавцією на волі.

Купуйте в підприємствах що оголошуються в „Свободі"

Внаслідок повені згинуло 88 осіб

Ню Йорк. — Тепла погода в днях 20 і 21 січня спричинила те, що почали були топитися сніги, і внаслідок цього настала повінь в багатьох стейтах від Тексасу по стейти Нової Англії, від якої згинуло 88 осіб, з того в стейті Огайо 16. Матеріяльні втрати виносять десятки мільйонів долярів, тисячі осіб є бездомними, бо мусіли залишити загрожені повінню доми, а інші тисячі стали безробітними, бо не можуть працювати в залитих водою або загрожених повінню фабриках. В Колумбусі, Огайо, треба було евакувати 2,500 осіб, бо їм загрожувала повінь. Червоний Хрест зайнявся рятунковою акцією в стейтах Нової Англії, західньої частини Ню Йорку, Пенсилвенії, Огайо та Індіяни. В нюйоркському стейті найбільші шкоди є в місті Боффало. В Пенсилвенії коло Питтсбурґа 10,000 сталеварників є без праці, бо вода залляла фабрики. Червоний Хрест обрахував, що 9,500 родин потерпіли від повені, гураґанів і сніговії. На щастя холодне повітря з Канади спричинило мороз і припинило повінь. В Питстоні, Па, загрожене життя 12 вуглекопів, які є відтяті повінню.

Комуністи втратили всяке значення в новому парляменті Франції

Париж. — Незалежно від постанов нової французької конституції і виборчої програми, що зредукувала силу комуністів в парляменті з 149 послів до 10-ох, в минулу середу 21-го ц. м. парлямент прийняв 404 голосами проти 68 новий правильник, який ще більше спутує опозицію. За цим правильником парляментарні групи, що мали б право на представництво в комісіях, мусять нараховувати найменше 30 членів. Таким чином комуністи, сильні колись радикали й інші партії стають в парляменті „анонімовими" гуртками без ніякого значення, бо виключені в працях комісій. Члени парляменту, які будуть неприявні на одній третій частині засідань, на яких переводилось будь-яке голосування, будуть карані грошовими карами. Трикратна самовільна, неоправдана неприявність члена якоїсь комісії потягатиме за собою втрату його мандату в комісії. Загострено теж постанову, яка забороняє послам зголошування внесків, що мають на цілі зменшення податків чи збільшення видатків.

Помер Сесіль Де Міль у віці 77 років

Голливуд, Каліфорнія. — Тут 21-го січня помер славний кінорежисер Сесіль Де Міль у віці 77-ох років. Він нездужав один тиждень і помер на недугу серця. Залишив жінку Констанс, з якою одружився в 1902 році, дві доньки і два сини. В кіновій продукції почав працювати в її початках, і здобув собі славу фільмами, які є знані в цілому світі. Перший його фільм „Ди Скво Мен" був із 1913 року, і в ньому виступало 4 актори, а останній фільм „Десять Заповідей Божих" коштував 13.5 мільйона долярів, і в ньому виступало 25,000 осіб. Цей фільм має дати прибутку 50 мільйонів долярів. (Перший фільм коштував 15,000 дол. і дав прибутку 225,000 дол.). Інші його фільми, відомі по цілому світі: „Король Королів", „Під знаком Хреста", „Клеопатра", „Самсон і Делila" та „Найбільша вистава на землі".

● Замітку про Івана Багряного українського письменника і голову Української Національної Ради, і про його пресову конференцію влаштовану Українським Конґресовим Комітетом у Ню Йорку, надрукував відомий американський журнал „Нешенел Ревю" в числі з 3-го січня ц. р. В замітці підкреслено твердження Багряного, що перед Пастернаком сьогодні є тільки дві дороги: мовчання або самогубство.

● Внесений до Конґресу проєкт державного бюджету в сумі 77 більйонів долярів, має 1.105 сторінок і важить чотири фунти 5 унцій — трохи більше, як бюджет 1958 року.

Зміна адреси

До Адміністрації „СВОБОДИ"
81-83 Grand Street
(P. O. Box 346)
JERSEY CITY, N. J.

Долучаю 10 центів — прошу змінити мою адресу.

Моя СТАРА адреса була:
ЧИСЛО ВІДДІЛУ (якщо член УНС) ______
Ім'я і прізвище ______
Адреса ______
______

Моя НОВА адреса така:
Ім'я і прізвище ______
Адреса ______
Адреса ______
______

ТАРЗАН, ч. 4196. В нестямі.

SUDDENLY TANTOR BURST FORTH--THE GROUND TREMBLED AS HE RAN AMOK, POUNDING HIS ENEMIES TO THE EARTH!

THOSE NOT TRAMPLED WERE CRUSHED TO A PULP BY HIS SINEWY TRUNK--

BUT MIRACULOUSLY, ONE NATIVE, HEMU, ESCAPED THE MAMMOTH'S WRATH!

Нагло Тантор вибухнув... Земля дрижала, коли він гнався як божевільний, звалюючи своїх ворогів на землю!

А тих, що не були повалені, його мускулиста труба розчавлювала на м'якуш...

Але якимсь дивом один тубілець Нему, втік від люті мамута!